

Milí diváci, je března a to znamená, že Čertova divadelní brázda je ve své polovině. Dnešní večer je specifický, protože se sice setkáváme v sázavském divadle, ale při představení budeme na jevišti všichni. Ani letos se pořadatelům nevyhnula situace, kdy museli udělat změnu plánovaného programu. Naštěstí nebudeme ochuzeni o skvělé herectví divadelníků z Kroměříže, kteří nabídli náhradní představení. A tak se můžeme těšit na hru (NE)KOREKTNÍ PRAVIDLA, kterou za pár okamžiků uvidíme tak z blízka, že si budeme připadat její součástí. V dnešních Vosk(n)ovinách si můžete připomenout hru „Případ Baskerville aneb...“ z minulého měsíce, a to nejen na první straně díky skvělé recenzi Oldy Randuly, ale také na straně druhé v rozhovorech s divadelníky Malého divadla Kolín. Nebude chybět ani námět na divadelní procházku po Sázavě, na kterou vás pozve Milan Štědra, a s ní spjatou fotovůzvu. Určitě si nenechte ujít dvě zbývající představení Čertovy divadelní brázdy v dubnu a květnu. Přejeme vám příjemnou zábavu.

Vo(sk) Randuli k představení „Případ Baskerville aneb Rapsodie na blatech!“

Gongy svolávající na druhé divadelní představení letošní Čertovy brázdy zřejmě tentokrát nebyly dost hlasité, neboť diváků se seběhlo o poznání méně než na představení první – a je to vždycky pocit lehké sklíčenosti se směsí zahanbení a nadějí, že diváků snad bude přeci jen více než herců. Naštěstí bylo.

Soubor Malé divadlo Kolín nám přivezl sherlockovskou klasiku o psu baskervillském, pojatou jako „detektivní komedii“, jež se původního Doyleova románu drží v míře podstatné, nikoli však naprosté. Tím s lehkým pousmáním narážím na několik „cizorodých látek“ (jako třeba některé technické vynálezy nebo Čechovovy *Tři sestry*), které byly do představení zakomponovány s větším i menším pochopením ze strany diváka, ale způsobem celkově osvěžujícím a zpestřujícím. A asi bych byl uvítal i bujnější fantazii a ještě větší rozmach při přimíchávání takových cizorodostí, protože jsou často zdrojem vítaného momentu překvapení a novoty do děl již notoricky známých a nesčetněkrát zpracovaných.

Kolínským budí ke cti, že jejich soubor disponuje herci a herečkami kvalitních a vyrovnaných výkonů, takže i u tohoto představení bylo možno oddat se ději a zápletkám a nenechat se vyrušovat jinak běžnými bolestmi amatérského divadla. Všem bylo rozumět, své postavy ztvárnili věrně a pohybovali se na chytré pojaté scéně poskytující dostatečnou variabilitu, takže pohyb mezi blaty, interiérem hradu či vesnickým příbytkem Stapletonových byl snadný, rychlý a vlastně vždy součástí hry.

No ano, byla místa, kde scénárista mohl trochu více škrtnat, neboť sem tam byly scény malinko upovídáné, ale jindy si naopak s textem vyhrál a ztvárnil jej kupříkladu jako maňáskové divadlo, což působilo velmi neotře a vtipně, a to i díky herecky velmi vydařené postavě Holmesa.

I u tohoto představení jsem se vícekrát hlasitě zasmál, což vždy obrovsky ocením. Mým oblíbeným momentem bylo, když jedna z postav zdoulhavě vysvětlovala, kdo podle ní stojí za záhadnými událostmi na blatech a poté, co jí Sherlock pozorně vyslechl, jen suše odpověděl: „To je podle mě nesmysl.“ Že vám to nepřipadá vtipné? No to byste totiž museli vidět. Takže – příště, laskavě, přijďte do divadla. A kolínským moc děkuji za příjemný večer!

Sázava na scénu!

Dramatický koutek Sázavy

V nejzajímavějším rohu Křemelky, v ulici Ivana Javora stojí vilka ve stylu Bauhaus od českého architekta Karla Stráníka ze studia Corbusiera.

Od roku 1991 je vyhlášená kulturní památkou. Je to letní sídlo slavného dramatika a spisovatele Pavla Kohouta a jeho ženy Jeleny Mašínové. Za nimi sem zajížděly vzácné divadelní osobnosti v čele s Václavem Havlem, Milanem Uhdem, Ludvíkem Vaculíkem, Vlastou Chramostovou, Pavlem Landovským a jinými. Pavel Kohout část historie popsal v memoárománu *Kde je zakopán pes*. Hned vedle přes uličku měl chatu výrazný divadelní a filmový herec Jiří Plachý, který svůj život předčasně ukončil sebevraždou. Pamatovat si jej můžete z filmu *Císařův pekař a pekařův císař* v roli magistra Kelleyho. A aby toho nebylo málo, kousek odtud žije spisovatel Michal Viewegh, jehož řada románů byla zdramatizována i zfilmována. O Sázavě je nejslavnější Vieweghův román *Báječná léta pod psa*. Proti Michalovi má domeček jeho bratr Josef Viewegh, kreativní producent, dramaturg a režisér České televize. A nedaleko, pod budínským jezem má chatu výjimečný divadelní a filmový herec Jaroslav Dušek. Je to tu zkrátka takový dramatický koutek Sázavy.

-Miš

... pozvánka na další představení

pátek 12. 4.: **Není co skrývat**

Divadlo Dostavník Přerov

Jedná se o černou komedii podle scénáře k filmu „Naprostí cizinci“. Mobilní telefony jsou černé skříňky našeho života. Uvnitř máme všechno. S tím není radno si zahrávat. Jak asi dopadne jedna silvestrovská hra s mobily? Kolik toho o sobě nesmíme vědět, abychom mohli zůstat přáteli, milenci, manželé, rodiči... Během jediného večera se ukáže, že až příliš mnoho.

pátek 3. 5.: **Sex**

Ochotnický spolek ŽUMPA Nučice

Na závěr je připravena komediálně dramatická amoleta Pavla Kohouta. Diváci uvidí sextet partyzánů v zemljance v pražské Stromovce. Příprava zásadního činu, hesla, hlídky, konspirace, amádová furnikovice na rušně – a slova, slova, slova. „*Vážení, já bych si taky radši vařil nebo si psal nebo si psal nebo si chodil pozdě, ale když budem vařit, psát a chodit pozdě všichni, tak ten vlak nevyhodíme nikdy!*“

Pozor – počet vstupenek bude omezen, zajistěte si včas místo.

V(n) Třetí číslo divadelního plátku Vosk(n)oviny právě vyšlo, čímž automaticky odstartovalo další kolo fotovůzvy, kterou si připravily Vosk(n)oviny pro své věrné čtenáře a divadelní nadšence. Tentokrát je navíc fotovůzva šitá na míru i těm z vás, kteří, spíše než turistiku, ocení pohodlí domova, šálek čaje nebo kávy a knihu v ruce.

Milan Štědra nám prostřednictvím aktuální rubriky „Sázava na scénu!“ zmapoval sázavská obydlí či místa rekreace známých osobností, pohybujících se ve světě knih, divadla a filmu. Ve fotovůzvě po vás tentokrát nechceme, abyste chodili od domu k chalupě. Naopak! Zůstaňte v teple. Bohatě nám postačí, když najdete v knihovně (*ať už ve své, v městské nebo u známého*) dílo jednoho z jmenovaných autorů a aktuální číslo Vosk(n)ovin společně s ním vyfotíte. Je jen na Vašem rozhodnutí, jak snímek pojmete a zda na něm, společně s tiskovinami, zvečníte i sebe. Výslednou fotografii, spolu s Vašimi kontaktními informacemi, zašlete na e-mail vosknoviny@seznam.cz. Autor, jehož fotografie bude zveřejněna na Facebooku Vosk(n)ovin, získá 2 volné vstupenky na představení dle vlastního výběru, uvedené v rámci 23. ročníku Voskovcovy Sázavy. Zasláním fotografie souhlasíte s jejím zveřejněním na facebookové stránce Vosknoviny.

Fotografie Vosk(n)ovin s knihami autorů spjatých se Sázavou, o kterých se dozvíte v rubrice „Sázava na scénu!“, můžete posílat až do 11. dubna.

Nenechte si toto kolo fotovůzvy proklouznout mezi prsty a s fotoaparátem či mobilním telefonem v ruce zabojujte o své 2 „volňásky“.

V(n) Informace o tom, že Vosk(n)oviny expandovaly i na sociální sítě pro naše věrné čtenáře jistě není žádnou novinkou. Facebooková stránka Vosknoviny přináší mnoho informací navíc. Díky ní vám můžeme například zprostředkovat celé rozhovory, tentokrát se členy Malého divadla Kolín. Zajímá vás, proč režisér Martin Drahovzal sáhl právě po tématu Sherlocka Holmes? Chtěli byste vědět, s čím měl v průběhu zkoušení Pavel Mareček, představitel role doktora Watsona, problém? Stačí sledovat FB stránku Vosknoviny!

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Malé divadlo Kolín bylo založeno v roce 1963, domovskou scénou mělo v bývalém Husově sboru. Od sedmdesátých let 20. století se pod vedením Dany Serbusové věnovalo především tvorbě pro děti. V roce 1992 divadlo přesídlilo do klubu Na Zámecké a od následujícího roku se stal vedoucím souboru a režisérem Martin Drahovzal. V současnosti se soubor věnuje převážně inscenování her pro dospělé.

Případ Baskerville aneb Rapsodie na Blatech je autorská hra inspirovaná dílem A. C. Doylea. Vypráví příběh nejslavnějšího detektiva Sherlocka Holmesa a jeho věrného přítele Johna Watsona. Diváci shlédli zajímavé zpracování detektivní komedie, kdy se mohli s humorem poučit třeba o netradičním využití páry či o vlivu Čechovových dramát na lidskou psychiku. Inu – jak prosté, milý Watsone, že.

Rozhovor s Martinem Drahovzalem, režisérem představení Případ Baskerville aneb...

Jak vypadaly Vaše divadelní začátky?

Ha (*smích*). Od malička, od mých deseti let, jsem chtěl být buď archeologem nebo hercem, takže jsem k divadlu inklinoval od dětství. Tenhle sen jsem si začal plnit ve studentském divadle na vysoké škole. Když jsem dostudoval, byl jsem přizván do Malého divadla jako herec a zároveň jsem v Kouřimi založil původně dětský soubor Mršťa Pršťa, který je dnes dospělým souborem se čtyřmi hracími skupinami.

Jak se Vám pracuje s dětským kolektivem?

Někdy je to jednodušší než s dospělými, protože ten kolektiv můžete vytvářet, přetvářet. Je tvárnější a více přejímá otisk, což dnes, když jsou dospělí, vidím. Zjišťujeme, že myslíme divadelně naprosto stejně.

Poznáte už třeba v dětském věku, jestli bude daný jedinec mít k herectví vlohy?

Ne. Má zkušenost je taková, že děti, o kterých kolektiv v době jejich příchodu k souboru říká: „To není možný, tenhle člověk nemůže hrát divadlo.“ u divadla vydržely a z některých se staly dokonce hvězdy těch našich amatérských divadel. A to jenom proto, že je to bavilo, vydržely u toho, prostě se vyhrály. Nikdy bych si neodvážil říct: „Z toho nic nebude.“

Jak jste se dostal k režii?

Vždycky jsem k tomu inklinoval. Plnit si své nápady a přání jde vždycky z pozice režiséra jednodušším způsobem. Režiroval jsem studentské soubory, režiroval jsem dětské soubory a v Malém divadle Kolín mi tenhle post byl nabídnut, protože už jsem měl zkušenosti.

Ve hře, kterou jsme dnes viděli, ale i hraje. A nemáte zrovna malou roli...

Většinou si dávám menší role, v tomhle případě na mě vyzbyla role větší, ale hraji ji s velkou

chutí. Funguje to našťásti tak, že když já hraju, tak zkušenější kolegové sedí pod jevištěm a říkají mi: „Toto ještě jo, tohle už ne.“ nebo: „Tady přidej, tohle udělej jinak.“ Funguje vzájemná kooperace mezi námi všemi.

Kdybyste si musel vybrat mezi režii a herectvím, co by u Vás zvítězilo?

Já rád hraji, mě to baví. Režirování mě taky baví. Jasně, když režírujete, můžete si splnit sen, to je na tom fajn, ale to představení uděláte a už vám může být jen líto, že ostatní jezdí a hrají. I kdybych s nimi jezdil a třeba zvučil nebo svítil, tak bych pořád jen koukal na to, co se děje na jevišti... Diváci v hledišti se smějí, jsou spokojeni – a já to všem na jevišti přeji, ale strašně bych tam chtěl být s nimi. Proto bych asi volil herectví.

Znáte naše město?

Velmi, protože Hanka, která s námi hraje, je Sázavačka, takže jsme tady byli i mimo hraní. Já osobně Sázavu znám i díky tomu, že jsem před lety sbíral a publikoval legendy a pověsti z širokého kraje. Vydal jsem si to ve dvou knížkách a Sázava je v nich samozřejmě zahrnutá taky. Všechny ty prokopské a čertovské legendy nejenom ze Sázavy, ale i z okolí znám a hledal jsem tu ta konkrétní místa.

Rozhovor s Pavlem Marečkem, představitelem role doktora Watsona

Jak jste se dostal k Malému divadlu?

Musím popřemýšlet, je to už asi 13 let. Bylo to tehdy, když jsem se v Domě dětí a mládeže díval na kroužky. Byl tam plakát Malého divadla Kolín. Tak jsem na jednu zkoušku šel, protože jsem jako malý hrál ve škole a v církevním sboru, v nějakém jednodušším představení a bavilo mě to. Řekl jsem si, že se půjdu podívat na zkoušku a uvidím.

Pamatujete si Vaši první roli?

Tou byl medvěd. Role medvěda, kde jsem jen bručel a řekl jednu větu. Byl jsem strašně nervózní (*smích*).

Role doktora Watsona je jednou z hlavních. Měl jste už takhle velkou roli?

Asi je to největší role. Už jsem říkal Martinovi (*Drahovzalovi; pozn. red.*), že chci teď něco menšího, abych mohl jít občas i ze scény. Nestíhám se vůbec převlíkat, nestíhám nic. Lítám z jedné strany na druhou, ale je to super.

Co Vy a téma Sherlock Holmes?

Vyložené detektivky mám rád. Mám rád teda spíš Agathu Christie nebo Jo Nesbø, ale detektivky se mi jako žánr líbí celkově. Takže je to fajn. My máme představení pojaté spíš jako černou komedii než úplně jako detektivku. Chceme lidi bavit a nebereme to tak, aby diváci až do poslední chvíle museli přemýšlet, co se stalo, ale aby se bavili a my s nimi.

Pak se zkrátka musím zeptat na jednu ze scén, která mě pobavila. Jaký je Váš názor na tzv. řetězové dopisy? Postava doktora Watsona je brala velmi vážně...

Za mě jich asi tolik nebylo. Když jsem byl malý, občas Tohle přišlo jako smska. Občas se něco objevil. Ne, nevěřím tomu, je to strašná hloupost (*smích*). Pokud chce člověk nějaké štěstí, tak s ním musí jít a tím, že napíše deset dopisů... tak tím to rozhodně nebude (*smích*).

Znáte město, ve kterém jste dnes hrál - Sázavu?

Znám ho trochu historicky. Úplně ne Sázavu, ale spíš Talmberk, Ůžice a takhle. Slyšel jsem o sázavském klášteře, ale nikdy jsem tu nebyl. Jsem v Sázavě poprvé a ani nemůžu říct, jestli se mi líbí nebo ne, protože jsem jel vyložené hnedka do divadla, ani jsem se nerozhlížel.

Jak to vidí divadelníci...

-Když bych měla představení hodnotit od 1 do 10, tak bych dala 7. Líbila se mi scéna a kostýmy.

-Mně se to líbilo, myslím, že představení bylo dobře zahrané.

-Hra se mi líbila moc, byla vtipná. Zápletka byla také dobrá, jen mě možná mrzelo, že ve hře bylo málo postav, proto bylo jasné, kdo bude záporák.

-Líbil se mi zajímavý anglický humor.

-Mně se líbí, a v téhle hře se to potvrzuje, ten překvapující humor. Když jsou ve hře dané takové ty jemné vtipky navíc a nejsou příliš přehrávané.

-Líbilo se mi, že představení bylo v pohybu a kompaktní. Nikdo ho neshazoval dolů.

Ptáme se sázavských divadelníků...

Která postava Ti byla nejsympatičtější a proč?

-Herecky bych vypíchl Holmese.

-Nejsympatičtější mi byl doktor Watson, sice si trochu šlapal na jazyk, ale hrál pěkně, a to i obličejem.

-Líbil se mi Sherlock.

-Jednoznačně Sherlock Holmes – ve scéně, kde byl rafinovaně přestrojený za sojku.

-Každý měl natolik výraznou roli, že upřímně nemám jednu vyhraněnou postavu. Líbilo se mi to jako celek.

-Asi Sherlock Holmes.

-Watson, protože to byla nejkomičtější role.

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese vosknoviny@seznam.cz.

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz
www.fb.com/vosknoviny
www.fb.com/dsjvs